

۲۰۱۷/۰۵/۰۸

ډاکټر نبي مصداق

حکمتيار - د جنگ او سولې مخکښ

حکمتيار د شوروي د لس کلن تېري په کلونو کې له هر بل حزب او تنظيم څخه په ډېر جدیت او متانت د افغانستان د آزادۍ او اسلام د سرلورۍ لپاره جنگېدلې دی. که څه هم د ده او د ده د ناخالو په هکله ډېرې پوښتنې ورته متوجه دي چې دی او د ده په مشرۍ د حزب اسلامي هغه مقاومت چې د روسانو په مقابل کې وکړو د تاريخ برخه گرځېدلې ده.

د پاکستان شپې او ورځې زموږ د افغان مهاجرو لپاره د زغم وړ نه وي؛ خو له بده مرغه لوی اکثریت ته بل بدیل هم نه و. افغانانو فکر کاوه، که چېرې د دوی جهادي مشران سره یو لاس شي، نو روسان به ډېر ژر، وتلو ته اړ کړي او دوی به بېرته خپلو کلیو او بانډو ته ولاړ شي. خو په پاکستان او په مشران (څلور سخت دريځه: انجینر حکمتيار، مولوي خالص، عبدالرب رسول سیاف او برهان الدین رباني. درې اعتدال پسند مشران: صبغت الله مجددي، سیداحمد کیلاني او محمد نبي محمدي.) داسې ښکارېده چې د عادي افغانانو په څېر په بېرته کې نه و؛ ځکه اکثره د خپل او خپل تنظيم له موقف نه تېرېدو ته حاضر نه وو.

همدا علت و چې تقریباً څلور کاله د شوروي له تېري څخه، برسېره د ډېرو غونډو او اشخاصو د نومونو له یادولو نه، د پخواني پاچا نوم، د ډېرو په خوله و. ما چې د بي بي سي پښتو خپرونه له لورمې ورځې څخه پیل کړې وه، د پاچا د راتگ له امله، د ډېرو لیکونو نه چې افغانانو به رالېدل، ما د بي بي سي مشران قانع کړل چې باید له پخواني پاچا سره مرکه وکړو او د هغه له نظر څخه اورېدونکي خبر کړو.

پخواني پاچا محمد ظاهر شاه چې پاچاهي ورته په میراث پاتې وه؛ یو انقلابي شخصیت نه وو. په یوه مصاحبه کې زما د پوښتنې، چې که پاکستان ته چې هلته اکثریت افغانان دی نه شي تلای، ځکه چې ښه مېلمه پالنه به مو ونشي، کولای شي، ډهلي ته ولاړ شي او خپل آواز پورته کړي. هغه راته وویل چې (ما افغانان پېژني، زه مجبور نه يم چې د حکمتيار په شان ستونی څیري کړم.) زما په فکر، پخواني پاچا د حکمتيار نوم ځکه یاد کړ چې هغه له هر چا نه ډېر د پخواني پاچا پر ضد و او ویل به یې چې پاچا کمونیستانو ته زمينه برابره کړه چې د اساسي قانون په لسیزه کې سرونه را پورته کړي.

پخوانی پاچا ډېر نرم مزاجه او صبور شخصیت و. په خپل ټول عمر کې یې یوازې د پاريس له لومانډ ورځپاڼې سره یوه مرکه کړې وه. له راډیو او تلوېزیون سره خو هیڅ مخامخ شوی نه و. ځکه هم څلور میاشتې یې ونيولې چې ما هغه د ده د تره زامنو، سردار ولي او سلطان محمود غازي لخوا وهڅاوه چې بي بي سي پښتو خپرونې سره چې ټول مهاجر او په داخل کې افغانان یې اوري، یوه مصاحبه وکړي.

پاچا حاضر شو او زه روم ته ورغلم او د لومړي ځل لپاره مې د اعليحضرت او سردار ولي سره ولیدل. دوی غوښتل چې زما له خولې واوري چې څوک يم. ما سردار ولی ته وویل چې زه د ځاځیو د اربکي د لښکر د مشر، حاجي کهندل خان زوی يم او کله چې ځاځیو ستا د پلار، شاه ولي خان او تره شاه محمود خان چې تقریباً شپږ میاشتې په ځاځیو کې مېلمانه وو او د کابل د نیولو په فکر کې وو، نادرخان، ستا پلار شاولي خان او ستا تره شاه محمود خان، د ځاځیو یو لوی جرگې ته چې د افغانستان د آزادۍ لپاره راغونډل شوي وه، جرگې ته وویل چې تاسې (ځاځي)، یو تجار قوم یاست او دا دی؛ څو میاشتې د خپل کار او تجارت پر ځای، زموږ کوربه توب کوئ. موږ له تاسو څخه درې غوښتنې لرو چې هم به ستاسو او هم زموږ راتلونکې پرې روښانه شي. نادرخان د وروڼو په مشرۍ وویل چې ټول شاوخوا قومونه، یا سقاوي شوي او یا هم په کوم مخالفت کې نه دي را پورته شوي؛ خو سقاو زموږ په سر انعام ایښي. موږ هغه ته تسلیم کړئ، له یوې خوا به تاسو ته انعام درکړي او له بلې خوا به موږ هم ستاسې له مخې لري شوي وو. دویم دا چې موږ ته ووايست چې را څخه په تنگ شوي یاست او له ځاځیو نه مو وباسئ او درېیم دا چې ملا را سره وتری چې کابل ونیسو.

د جرگې سپین رېږو، وروڼو ته وویل چې موږ غواړو ستاسو په غیاب کې په دې درې واړو غوښتنو خبرې وکړو.

په جرگه کې هېڅوک هم حاضر نه و چې مېلمانه د پیسو په مقابل کې وپلوري او یا هم مېلمه ته ووايي چې مور درځه په تنگ شوي یو او باید له ځایو نه ووځي. نو پرېکړه وشوه چې د اربکیو لښکر جوړ کړي او زما د پلار او شاه ولي خان په مشرۍ کابل ته په حرکت کې شي .

ما سردار ولي ته د ده او زما د پلار ځینې د جنگ نورې یادونې هم وکړې او هغه وویل چې عیناً همدا خبرې می راته پلار هم کړې دي، ولي ته په کابل کې ماته نه یې راغلی چې ما به داسې او هغسې کړي وو.

بیا نو چې د درې نورو مصاحبو لپاره ایټالیه ته ورغلم؛ نو د یو ښه دوست په صفت به یې له ما سره، پېش امد درلود. د پاچا د خبرو په اورېدو سره په افغانانو کې د هغه د ۴۰ کلني دورې د آرامۍ او امنیت، ذهنیتونه پیدا شول؛ خو بر خلاف د پېښور د سخت دريځو څلورو تنظیمونو له خوا، گواښونکي لیکونه، د پاچا، زما او زموږ د پښتو خپرونې پر خلاف را تلل .

خو له هغې سروې نه چې شهید، پروفیسور بهاووالیدن مجروح د مهاجرینو ترمنځ په صوبه سرحد او بلوچستان کې تر سره کړه، معلومه شوه چې ۷۱ سلنه افغانانو د افغانستان د مشر په صفت د پاچا نوم اخیستی و.

اوس درې لسيزې وروسته، له هغو شپو ورځو نه چې اوس حکمتیار صاحب کابل ته د سولې لپاره راغلی او غواړي، په سوله کې هم د جهاد د وخت په شان مخکېن رهبر و اوسي، په یقین سره چې د مطلق اکثریت افغانانو له خوا ورته ښه راغلاست دی او هیله ده چې ټولې لویې او کوچنۍ ډلې ټپلې او زموږ حکومت هم له ده سره لاس یو کړي؛ خو زموږ تېروتلې طالبان سولې ته راوبولي او ټول په گډه د ډیموکراسۍ او وروړلۍ په فضا کې لاسونه سره ور کړي او په افغانستان کې سوله او امنیت چې ټول یې لېوال دي راوړي.

انجینر حکمتیار په خپلو هغو ویناوو کې چې په ارگ او هم د لکونو افغانانو په حضور کې یې په غازي ستوډیوم کې درلودې، وویل چې اوس هغه وخت دی لکه څرنگه مو چې د جنگ پر وخت په مېرانه له خپل اسلامي هویت او آزادی نه دفاع وکړه، باید له سولې نه په هماغه روحیه مدافعه وکړو او له ورور وژنې څخه لاس واخلو؛ حتی پرېنږدو چې نور یو ځاڅکی وینه هم تویه شي.

افغانانو چې څلور لسيزې جنگونه او نا امنۍ تجربه کړي، مطلق لاس په دعا دي چې زموږ دا توره شپه ډېر ژر په روڼ سهار بدله شي.

پای

د پاڼو شمیره: له ۲ تر ۲

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راوبولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ